

[Ellisabeth Arnold]

Danmark, behandler disse meget ensartede sager på vidt forskellig måde.

Vi synes fra radikal side, at regeringens dagsorden, som vi selv er medforslagsstiller til, er kort og klar og udtrykker en vis tillid til det system, vi har opbygget her i Danmark. Men jeg vil godt sige, at vi selvfølgelig skal vurdere sagen meget nøje, følge udviklingen uge for uge og måned for måned og se, hvordan situationen udvikler sig i det urolige område af Europa, det drejer sig om. Denne dagsorden har gyldighed for i dag; vi kan ikke garantere for, at den danske praksis ikke skal ændres i løbet af en periode, alt afhængigt af hvordan situationen på Balkan udvikler sig, og det er jeg helt sikker på at der også vil være forståelse for i Folketinget.

#### Lysholm Christensen (KRF):

Det er en meget vanskelig sag, Folketinget behandler her i dag. Det er uhyre vanskeligt at trække skillelinjen det rigtige sted for, hvad der er retfærdigt og ikke retfærdigt i sådanne sager. Men der er ikke nogen vej udenom, og Folketinget må træffe en afgørelse i dag. Vi må hver især have en mening om det, lige så vel som Flygtningenævnet må træffe daglige afgørelser i disse sager.

Det er vigtigt for mig her til indledning at nævne nogle punkter, som for Kristeligt Folkeparti står urokkeligt fast, når vi snakker flygtningepolitik. For det første vedstår vi vores medansvar for og vores tilslutning til den flygtningelovgivning, der er gældende her i landet. Vi mener, at den giver os et godt grundlag for de afgørelser, der skal træffes, og vi står ved det, vi har været med til at gennemføre.

For det andet er det vigtigt for os at sige, at vi har Flygtningenævnet som en uafhængig, domstolslignende instans til at afgøre disse sager. Vi har pålagt nævnet at afgøre asylansørgernes sager, når de kommer her til landet, og indtil andet er bevist, har vi tillid til, at Flygtningenævnet gør sit arbejde godt og solidt og efter de regler, som er afstukket for dets arbejde.

For det tredje er det uhyre vigtigt, at disse afgørelser træffes efter individuel behandling; hver sag for sig. Der kommer meget forskellige argumenter på bordet, når en asylansøger melder sig, og alle disse momenter i sagen skal frem i lyset og indgå i den individuelle behandling. Det er yderst vigtigt.

For det fjerde har vi en bestemmelse om humanitær opholdstilladelse. Det er en bestemmelse, vi også støtter, men det er en undtagelsesbestemmelse, og den skal kun bringes i anvendelse i ganske særlige tilfælde, som det har været tilfældet for nylig, hvor man har benyttet sig af den. Men det er en udmærket bestemmelse, der kan tjene som en ventil i de sager, hvor det er vanskeligt at finde en retfærdig afgørelse.

Og til sidst – for det femte – påberåbelse af at være militærnægter giver ikke automatisk ret til asyl.

Endelig vil jeg også sige, at det er betænkeligt for os, hvis man vedtager særlove for nogle meget snævre grupper, som er kommet i en speciel situation. Hvis man gør det, ophæver man jo netop den individuelle sagsbehandling.

Jeg vil godt takke ministeren for den redegørelse, vi har fået, og anerkende den måde, som indenrigsministeren har håndteret sagen på i de seneste uger. Jeg mener, det er gjort godt og fornuftigt, så vi ikke har fået de helt store problemer med håndteringen, og det er ikke nogen enkel politisk sag at håndtere. Men jeg synes, det er gjort godt.

At nogle få personer fra Serbien har fået opholdstilladelse af humanitære grunde, viser jo netop, at man har taget vidtgående personlige hensyn, hvor der var helt særlige forhold inde i billedet. Det er uhyre vanskeligt at vurdere de meldinger, vi får om forholdene i Serbien eller det tidligere Jugoslavien i det hele taget. Lande, der er i en krigslignende tilstand, som det er tilfældet i Serbien, er jo lukkede områder, hvor man har meget vanskeligt ved at få sikre forlydender om, hvad der egentlig foregår, og så er spørgsmålet, om man kan fæste lid til de sparsomme oplysninger og de få informationer, der kommer ud fra sådanne lukkede områder. Hvilken straf får de desertører, som bliver sendt tilbage? Bliver de sendt til fronten, eller hvad sker der med dem? Kan vi fæste lid til de oplysninger, vi får? For os vejer det tungt, at både Amnesty International, UNHCR og Dansk Flygtningehjælp har bidraget ved tilvejebringelse af oplysningerne. Det giver for os at se en stor grad af sikkerhed for, at oplysningerne er rigtige, så når vi hører, hvilken straf de pågældende risikerer, må vi fæste lid til de oplysninger, vi har fået ad disse kanaler.